

ALMARA VƏLİYEVA
doç. dr.

ABDAL-GÜLABLI AŞIQ VALEH VƏ ONUN SƏNƏT ŞƏCƏRƏSİ



Tədqiqatlar göstərir ki, Qarabağ aşiq mühiti XVII-XIX əsrlərdən özünəməxsus yer tutur. Burada tarixən güclü ustاد aşıqlar da mövcud olub və müxtəlif dövrlərdə bu sənətin ayrı-ayrı nümayən-dələri yaşayıb yaradıb. “Aşıqlıq sənətini seçənlər bütün varlıqları ilə ömürlərini saza-sözə həsr edərək həm ustadların yaradıcılıq sırlarını öyrənməyə çalışmış, həm də dəyərli əsərlər yaratmışlar” (2,183).

XVIII-XIX əsrlərdə Qarabağda aşiq sənəti öz yüksəliş dövrünü keçmiş, burada Aşıq Qurbani, Aşıq Abdulla (Sarı Aşıq), Aşıq Səməd, Aşıq Valehin törəmələrindən sayılan nəvəsi Aşıq Abbasqulu, Aşıq Qəmbər, Aşıq Abbasqulu, Aşıq Nəcəfqulu, Aşıq Cəfərqulu, Aşıq Xaspoland, Aşıq Nəbi, Aşıq Həmid, Aşıq Məhəmməd, Aşıq Xosrov və onlarla tanınmışlarım böyük ustadın sənətkarlıq ırsını davam etdirmişlər. Bu mühitin klassik ənənələrinin yaşamasında Aşıq Valehin xidmətləri danılmazdır. Uzun illərin tarixini özündə yaşıdan Azərbaycanın ustad aşığı Kərbalayı Səfi Məhəmməd oğlu Aşıq Valeh təxminən 1722-ci ildə Qarabağın Abdal-Güləblə kəndinin “kənd” məhəlləsində doğulmuş, 1822-ci ildə vəfat etmişdir.(5,321)

*Yüz yaşimdə oldum piri natəvan
Gələnlə, gedənlə, qonşuya yaman.
Könlümdə ahüzar, çeşmimdə duman.
İstədim fənadan köçəm üqbaya.(5,321)*

“Həmin kəndin “Gümbəzin Dərəsi” adlanan ərazisində torpağa tap-

şırılmışdır. Bu kədinin sakini olduğum üçün yazılan məlumatı təsdiqləyirəm” (A. Nəbiyeva). Aşıq Valeh Aşıq Qurbanidən sonra aşiq havalarının baştələyicisi kimi də tanınmışdır. Bunlardan “Zil qaytağı”, “Qaytağı” (buna “Qarabağ dubeyti” də deyirlər), “Baş saritel”, “Orta saritel”, “Qarabağ şikəstəsi”, “Qarabağ ləngəri” və digərlərinin adını çəkmək olar.(5.325).

Əldə edilən araştırmalar göstərir ki, xalqın ustad aşağı olan Aşıq Valeh XVIII yüzilin ədəbi mühitində saz şeirinin qüdrətli məktəbini yaratmışdır. Təəssüf ki, Aşıq Valehin ustadı Aşıq Səmədin həyat və yaradıcılığı barədə hələ əldə kifayət qədər məlumat yoxdur. Belə ki, Aşıq Səmədin ədəbi irsi vaxtında toplanılib yazıya alınmadığından bu günə gəlib çatmamışdır. Onun haqqında yalnız “Valeh və Zərnigar” dastanında müxtəsər məlumat verilmişdir. “Səməd və Zeynəb” dastanında Aşıq Səmədin dövrü, həyat və yaradıcılığı haqqında müəyyən məlumatla rast gəlinir. (Aşıq Xaspoland) Aşıq Valeh yaradıcılığını aşadırıb toplayarkən onun nəticə və övliyalarından, yüzdən yuxarı yaşılı kənd sakinləri ilə həmsöhbət olmuşum”.(13)

Aşıq Valehin atası Məhəmməd, Məhəmmədin atası Mehdi, Mehdinin atası şair Məmməd, Məmmədin atası Aşıq Gülüm, Gülümün atası Aşıq Cunun. Aşıq Cununun atası Nabat taxəllüsü ilə şöhrət tapmış Aşıq Fərman olmuşdur. Aşıq Valehin bu şeirində bəlli olur ki, onun babası Məhəmməd də şair olubdur:

*Mənəm şair Məhəmmədin növbəti,
Aşıq Güllü, Aşıq Cunun nabati.
Aşıqlıqda hər kəsdənin övladı,
Valeh ilə bərabərsə, de gəlsin.*

Aşıq Valehin özündən sonrakı övladları:

“Oğlu Allahverdi, nəvəsi Ələkbər, Ali, Mehdi, Ələkbərin övladları Dünyamali, Xanlar. Dünyamalının oğlu Nağaraçı Yelmar. Yelmarın oğulları Akif, Arazxan, Xanların oğlu Əliş, Alının oğlu Abbasqulu, Abbasqulunun oğlu Əzizxan, Əzizxanın oğlanları Mübariz, Feyruz, Abbas, Rauf, Valeh.(13) “Mehdinin oğlanları Hüsü, Hüsünün oğlu Allahverdi, Cəmil, Qönçə, Əsmət. Allahverdinin oğlu Vəkil, qızı Rü-

babə, Kamil, Vəkilin oğlu Mehdi, Kamilin qızı Qönçə(14) “nəvəsi Zərnigar (sinədəftər qadın olub babası Aşıq Valehin şeirlərini hafizəsi güclü olduğu üçün yaddaşında saxlayırmış).(3.3) Güləblə kədininin “Kalvallar” məhləsində yaşayıb dünyasını dəyişib və kənd qəbirşanlığında dəfn olunub, (14) “oğlu Məhəmməd (1941-1945-ci ilin müharibə iştirakçısı olub) həyat yoldaşı Güllü onun qızı Zəndənin qızı Aybəniz, qızı Şəmama həyat yoldaşı Hümmət (Ağdamın Xinziristan kəndində yaşayıb dünyasını dəyişib, həmin kənddə dəfn olunub), oğlanları İsa, Həci, Aybəniz xanım onun 1958-ci ilə 90 yaşında vəfat etdiyini və Güləblə kədinin ikinci qəbirşanlığında kəndin girəcəyində dəfn olunub”.(15) Bu məlumatları Aşıq Valehin yadıcısı Talibova Aybəniz Şahmar qızından almışq. (1954-cu ildə Ağdam şəhərində doğulub. Qarabağ ermanilər tərəfindən işgal olunduğu üçün (1992-1993) məcburi köçküñ kimi Bakı şəhərində yaşayır. Həyat yoldaşı Talibov Ağalar övladları) Uşaqlıq hafızəsində nənəsi Zərnigarın onu əzizlədiyi zaman bu bayatını söyləməsi həkk olunmuşdur.

*Qoçu Sahmarın qızı
Mənə bir daş tulladı
Az qaldı sinəmi dağında
Hələ yaxşı qurtardı*

“1747-ci ildə Aşıq Valeh Zərnigar xanımıla ailə həyatı qurur. Apardığım araştırmalara görə “Aşıq Valeh Dağıstanlı Zərnigar xanımı Güləblə kədindənə getirib. Zərnigar xanım 1840-cı ildə Güləblə kəndində vəfat etmiş və kəndin qədim qəbirşanlığında həyat yoldaşı Aşıq Valehin yanında “Gümbəzin Dərəsi” adlanan ərazisində dəfn olunmuşdur”. Nəvəsi Zərnigarın dediyinə görə Aşıq Valeh 100 yaşında Zərnigar isə 93 yaşında, ondan 18 il sonra vəfat edib.(13) (“Qarabağ aşiq mühiti”ti kitabımızda bu mənbə səhv getmişdir A.Nəbiyeva) Zərnigarın baş daşını köçərilərin aparması haqqında 1953-cü ildə 121 yaşılı Valeh və Zərnigar pərəstişkarı Mirzalı adlı bir qocadan eşitmİŞdim. Lakin sonralar Güləblə kədininin köhnə qəbirşanlığından təxminən 200 m aralıda Nuru adlı bir kənd sakini ev tikərkən köhnə bir baş daşına rast gəldiyini dedi. Biz Məmmədbağır adlı bir mollanı da

götürüb, gedib həmin başdaşında olan ərəb yazısında olan yazını oxuduq. Məlum oldu ki, bu Zərnigarın baş daşıdır və yəqin ki, başdaşı ağır olduğundan köçərilər onu apara bilməyiblər.(13). “Uşaqlıq xatirələrimdən yadimdadır ki, kənd sakinlərindən biri onların qəbirlərinin ətrafindan üzərində Valeh Zərnigar yazılmış qızıl üzük tapmışdır. Sonrası barədə xəbərim olmadı”.(A.Nəbiyeva). Aşıq Valeh və Zərnigarın xatirəsini əbədiləşdirərkən həmin qədim baş daşını da Zərnigarın məzarının üzərində bərbə etdik.(13)

“1980-ci ildə Aşıq Valehin və Zərnigar xanımın məzarlarını Gülablı kəndinin aşağı məzarlığına köçürülmüş, hər iki aşığın abidələri qoyularaq, xatirələri əbədiləşdirilmişdir. (1992-ci ildən həmin kompleks ermənilərin işğali altındadır. 2020-ci ildə Qarabağ torpaqları işğaldan azad olunub)(A.N.) Həmin xatirə kompleksində Valehin və Zərnigarın kufə çapı ilə yazılmış baş daşları da öz yerini tutmuşdur.

Aşıq Valehin baş daşında aşağıdakı sözlər yazılmışdı.(13)

*Valeh ləqəbimdir, Səfidir adım.
Allahı sevənlər budur muradım
Qəbrim yol üstündə İrzilliləh
Hər gələn oxusun əlhəm-qülhüvvəllah.
(Kərbəlayi İbn Səfi Məhəmməd 1238)*

Aşıq Valehin həyat yoldaşı Zərnigar xanımın baş daşında isə bu sözlər yazılmışdır:

*Vəfayı eşqdə düz ilqar mənəm
Sadiqi aşiqə vəfadər mənəm
Məkanı Dərbəndəm, övrəti Valeh,
Sorağı dastanı Zərnigar mənəm.
(Zərnigar Bin-Ti Süleyman)(13)*

Qarabağ ərazisi o cümlədən Gülablı kəndi erməni fasitləri tərəfindən işgal olunanda tarixi abidələrimiz, muzeylərimiz torpaqlarımız kimi əsirliyə çevrildi. (1992-2020)

Sonralar Səhər Mümtaz, P.Əfəndiyev, H. Əlizadə, Famil Mehdi, Mürsəl Həkimov, Azad Nəbiyev, Məhərrəm Qasımlı, Mahmud Allahmanlı

manlı, S. Orucova, Aşıq Valeh haqqında maraqlı tədqiqatlar aparmış, onun anadan olma və vefati tarixini dəqiqləşdirməyə çalışmışlar. Bu sahədə professor Mahmud Allahmanının “Aşıq Valehin həyatı və yaradıcılığı” tədqiqatı diqqəti cəlb edir (1). Aşıq Valehin yaradıcılığı bu gün də tədqiqatçıların diqqət mərkəzindədir, onun ədəbi irsi maraqla araşdırılır. Professor Rüstəm Rüstəmzadənin “Aşıq Valehin həyat və yaradıcılığı” adlı elmi məqaləsi də bu qəbeldəndir (12).

Həmid Arası, Əhliman Axundov, M.H.Təhmasib, Paşa Əfəndiyev, Famil Mehdi, Mürsəl Həkimov, Azad Nəbiyev, Məhərrəm Qasımlı, Mahmud Allahmanlı və başqları Aşıq Valehin yaradıcılığını yüksək qiymətləndirmiş, onun haqqında dəyərli fikirlər yürütmüşlər. Bu tədqiqatda Aşıq Valehin həmyerlisi Famil Mehdi, Aşıq Xaspoland çox araşdırırmalar aparmışlar. Bu sıradə dayanan ustad aşıqların yaradıcılığı bu günü gəncliyə həm mənəvi, həm də elmi nöqtəyi-nəzərdən çox töhfə verir. Ona görə də onun məlum olan yaradıcılığı daha çox tədqiqata cəlb olunmuşdur. Vaxtilə Hüseyin Mufti Əfəndi Qayıbov, Firudin bəy Köçərli, Mir Möhsün Nəvvab Aşıq Valehin şeirlərini toplamışlar. Azərbaycanda nəşr olunan “şüəranın əşarəna məcmua” toplusunda H.Qayıbov bu el sənətkarının bir neçə şeirini çap etdirmişdir. F.Köçərlinin “Azərbaycan ədəbiyyatı” kitabındaki “Kərbalayı Səfi Valeh təxəllüsü” (7,598) məqaləsində aşığın həyat və yaradıcılığından bəhs olunur. F.Köçərli tərəfindən onun bir şeiri “SMOMPK” məcmüsündə rus dilində çap olunmuşdur” (6.12). Mətbuatda həmin şeir haqqında İ.Lopatinski, V.Qordlevski müsbət rəy söyləmişlər. Bu barədə akademik B.Nəbiyev F.Köçərlinin “Valehin nəgmələrini” də topladığını göstərir” (8,161). Aşığın şeirlərində tarixi şəxsiyyətləri, Şərqiñ söz ustalarını xatırlaması onun zəngin dünyagörüşündən xəbər verir. Firudin bəy Köçərli “1910-cu ildə Tiflisdə “Pesnya Valexa” adlı yazısını çap etdirmişdir”. (6, 12). Hər iki toplama materialı müxtəlif illərdə qələmə alınmış, SMOMPK-un müxtəlif buraxılışlarında dərc edilmişdir. Əvvəlcə S.P. Zelinskinin imzası ilə “Erməni aşığı Vartan Xoyskinin nəqməsi” başlığı altında SMOMPK-un 1882-ci il, 2-ci buraxılışı, 2-ci şöbəsində (səh. 99-106) material, sonra isə yenə həmin toplunun 1910-cu il, 41-ci buraxılışının, 2-ci şöbəsində (6,24-36) F.B.Köçərlinin “Valehin nəqməsi” («Песня Валеха») məqaləsi və

topladığı material nəşr edilmişdir”(11,496). “Adı çəkilən məcmuənin 1910-cu il, 41-ci buraxılışında “F.B.Köçərlinski” imzası ilə “Sayaçı” mahnısı və “Valehin nəgmələri” mahnı mətnləri oxuculara təqdim edilir, rus oxucuları üçün onların sətri tərcüməsi verilir. “Valehin nəgməsi” adlı ikinci hissədə, məqalənin müəllifi insanın dünyaya gəldiyi ilk gündən o biri dünyaya köçənə qədərki həyat mərhələlərindən bəhs edən nəgməni və bunun rusçaya sətri tərcüməsini oxuculara təqdim edir.”(10, 51) F. Köçərli Azərbaycan folkloru nümunələrindən “Sayaçı sözləri”ni, “Valehin nəgməsi”ni toplayıb tədqiqat aparmış, onun tərcüməyi-halından müyyəyən parçalar çap etdirmişdir. “Şeirin Azərbaycan dilində, ərəb əlifbasında olan, 24 bənddən ibarət mətni orijinalda və onun rus dilində tərcüməsi verilir. Mətn təmiz. Azərbaycan dilindədir və F Sözü gedən məcmuəda yazıları ilə çıxış edən fədakar ziyalılarımızdan biri də Firudin bəy Köçərlidir” (10,52)

Firudin bəy Köçərlinin SMOMPK məcmuəsində “Köçərlinski F.B.” imzası ilə “Sayaçı” mahnısı”, “Valehin nəgməsi” adında geniş, 36 səhiflik məqaləsi və topladığı folklor materialları dərc edilmişdir. Firudin bəy Köçərlinin aşkar etdiyi mətn də xalqdan toplanmışdır. Aşıq Valehin şeirlərinin, o cümlədən onun məşhur vücudnaməsinin, xalq bayatlarının, uşaq folkloru incilərinin bir qismini öz dövrünün mətbuatında, kitablarında çap etdirmişdir. Aşıq Valehin şeirləri sırasında aşığın özü tərəfindən yaradılmış «Vücudnamə»sini yüksək qiymətləndirir: “Bu şeir ona görə qiymətlidir ki, burada alimlərimizə qaranlıq olan bir sıra məsələlər aydınlaşdırılır. Firudin bəy Köçərli 1912-ci ildə topladığı folklor nümunələrinin “Balalara hədiyyə” adı ilə toplu şəklində nəşrinə nail olmuşdur. “Valehin nəgməsi” adlı ikinci hissədə, F. Köçərli bu nəgmənin məzmununu və süjetini izah edir, onun dini-psixologik mövzusunun mahiyyətini açır, “Valeh” sözünün rusca tərcüməsini «очарованный, приятно поражённый» kimi verir. Müəllif göstərir ki, bu nəgmədə insanın ana bətninə düşüb bu dünyaya gəldiyi ilk gündən o biri dünyaya köçənə qədərki həyat mərhələləri, həmçinin o biri dünyadakı vəziyyəti (заробная жизнь) hissə-hissə, bənd-bənd nağma, şeir formasında söylənilir. Nəgmənin məzmununa görə, Allah tərəfindən bu dünyaya getirilmiş bütün insanlar qısa ömr sürdükdən sonra, o biri dünyaya köçəcək, gördüyü bütün işlər üçün məlum

mələklərə hesabat verəcəklər, yaxşı və pis əməllərinə müvafiq olaraq mükafatlandırılacaq və ya cəzalandırılacaqlar. İnsanın hayatı qızığın alver gedən bazara bənzeyir. Hər adam, sanki alib satmaqla məşğuldur, pis şey satanlar, insanları aldadənlər o dünyada cəzalandırılacaq, cəhənnəmə vasil olacaqlar, xeyir əməllilər, yaxşı şey satanlar isə cənnətlə mükafatlandırılacaqlar...(10,51-52). S.Orucova yazır ki, “SMOMPK məcmuəsinin 41-ci buraxılışında isə Firudin bəy Köçərli Aşıq Valehin «Vücudnamə»sini əsl adı ilə çap etmişdir (11,1-36). Sonradan bu şeir bir daha çap edilmiş və elmi cəhətdən araşdırılmışdır” (11, 109). Müəllif göstərir ki, “F.Köçərlinin “Valehin nəgməsi” materialı 31 bənddən ibarət onbirlik ölçüdə, a+b+a+v və a+a+a+v qafiyələnmə sistemində mənzumadır. Əvvəl rusca tərcüməsi, sonra ərəb əlifbasında orijinalı – azərbaycancası verilmişdir.

Aşıq Valehin sazının səsi-sorağı tezliklə Qarabağı aşaraq Şirvan, Dərbənd, Gəncə, Naxçıvan, İran və Osmanlı torpaqlarına yayılır. Bu yerlərdən bir çox aşıqlar ya məktubla, ya da üzbüüz deyişməyə gəlir, geniş meydan açılır. Müasirləri olan Aşıq Qənbərin, Aşıq Cəlalın, Aşıq Əhmədin, Aşıq Səməndin və başqalarının bir sənətkar kimi formalşmasında onun mühüm rolü olmuşdur.

Ustad aşığın “Valeh və Zərnigar” dastanında aşığın özünün həyattından bir sıra epizodlar saxlanılmış, ustadının Aşıq Səməd olduğu göstərilir. Sələflərindən gələn ustad - şagird ənənəsini davam etdirən Aşıq Valeh özüne şəyirdə götürüb öyrədir. Sənətin sırlarınə dərindən bələd olmamış şəyirdi Səmənd ondan ayrılib müştəqil aşıqlıq etmək həvəsinə düşür. Dastandan məlum olur ki, Dəmir Qapı Dərbəndə Zərnigar adlı məşhur, hazırlavab bir aşık olur. Ustad aşıqlar Dərbəndə gəlib onunla yarışırlarsa da heç biri ona qalib gələ bilmir, məglub olurlar və onun tərəfindən siddətli cəza alırlar. Günlərin birində Dağıstanaya gələn Aşıq Valehin şəyirdi Aşıq Səmənd Zərnigar xanımın meydənında məglub olur. Özünü itirmədən ustadı Aşıq Valehi xanıma nişan verir. Zərnigar xanım Aşıq Valehə açıq məktub yazıb onu Dağıstanaya söz meydanına dəvət edir:

*Bir neçə aşığı eyləmişəm bənd,
Ayağında zəncir, boynunda kəmənd,*

**Adım Zərnigarlı, məkanı Dərbənd,
Məni anar olsan, bu məkana gəl!**

Məktubdan halı olan Aşıq Valeh ustası Səmədin icazəsi ilə Dağıstan - Dərbənd şəhərinə gəlir. Zərnigar xanımıla görüşür. Deyişməzdən əvvəl Zərnigar xanım Aşıq Valehlə şərt kəsir ki, əgər məğlub olarsa boyunu vurulacaq, yox əgər qalib gələrsə ona xatun olacaq. Dastanın əsas hissəsini Aşıq Valehlə, Aşıq Zərnigarın deyişməsi təşkil edilir. Beləliklə, Aşıq Valeh Zərnigar xanımı söz meydanında məğlub edir, aşıqları zindandan azad edir və şərtə görə Zərnigar xanımı ailə həyat qurmaq fikrini dəqiqləşdirir. "O zaman Aşıq Valehin 25, Zərnigar xanının 18-19 yaşı vardı".(13) Aşıq Valeh haqqında dissertasiya işi yazan Mahmud Allahmanlı Aşıq Zərnigarın da şəxsiyyətini dəqiqləşdirir. Zərnigar xanım 1730-cu ildə Dərbənddə anadan olmuş, Aşıq Valehin müsəri olmuşdur. Uşaq vaxtlarından şeirə, sənətə, saza böyük həvəs göstərmişdir. On yeddi yaşına çatanda ustad aşiq kimi məşhurlaşmışdır. Buna görə də əhd edir ki, hər kim onu bağłasa, ona əra gedəcək. Çox aşıqlar onu bağlamaq fikrinə düşürsə də, məğlub olub onun toruna düşür. Ümumiyyətlə, deyişmələrindəki qoşmalar, ayrı-ayrı şeirlərdən məlum olur ki, Zərnigar xanım dərin kamal sahibi, mütərəqqi bir ziyanlı qadın olmuşdur. Təessüflər olsun ki, onun geniş tərcüməyi-hali və yaradıcılığı bu günə qədər öyrənilməmiş qalıb. Nəhayət, Qarabağın Gülablı kəndindən Dağıstanə golən Aşıq Valeh deyişmələri ilə onu bağlayır, sonda vədə əməl edilərək birlikdə Gülablı kəndinə gəlirlər. Kəndin əhalisi onları toy-bayramla qarşılıyor. Günlərlə davam edən toy "Duvaqqapma" ilə tamamlanır. Toydan sonra Aşıq Valehlə Zərnigar xanım ailə həyatı qururlar və ömürlərinin sonuna kimi bir-birilərinə sadıq qalır bir yerde yaşayırlar. "Aşıq Valeh Dağıstanə Zərnigar xanımı deyişməyə gedəndə Sənəm xanımı evli olur və oğlu Allahverdi doğulur. (Rübəbə). Sonralar bu əhvalat "Valeh və Zərnigar" adlı məşhur dastana çevirilir. Bu dastanda Aşıq Valehin yaradıcılığının xeyli hissəsi qorunub saxlanılmış, dövrümüzə qədər gəlib çatmışdır. Dastanda qoşma, gərəylə formasında çox maraqlı hərbə-zorba şeir nümunələri işlənmişdir. Zəngin xalq dilindən gələn aforizmlər, orjinal məcazlar aşığın yaradıcılığını rövnəqləndirir. Əl-

bəttə, dastanda baş verən deyişmələr və bağlamalar orta əsr dastan ənənələrindən irəli gəldi. Aşıq Xaspolandın "Taleh və Həqiqət" dastanında Zərnigar xanının həyatı ilə bağlı xeyli məlumatlar verilir.

Aşıq Valehin "Valeh və Zərnigar" dastanının bir neçə variantı vardır. Dastanın birinci variantını Hümmət Əlizadə toplayıb. "Dastanlar və nağıllar" (Bakı, "Azərnəşr", 1937), bir variantı 1944-cü ildə Laçın rayonunun Əhmədli kəndində yaşayan Aşıq Məşədi Dadaşdan toplanmışdır, digər variantını Ə.Axundov, "Azərbaycan dastanları", beşcildiliyinin üçüncü cildində (toplayıb tərtib edən Ə.Axundov, Bakı, "Elm", 1967), Məmməd Hüseyn Təhmasib "Azərbaycan xalq dastanları (orta əsrlər)" Bakı, "Elm" nəşriyyatı, 1972. "Aşıq Valeh" Tovuzlu Şair Vəlinin ifasında qələmə alınıb, "Azərbaycan el ədəbiyyatı", Bakı, 1927-1929, "Aşıq Valeh" Aşıq Balaca Balabəy oğlu, Qasim İsmayılov, Cəfikürd, 1954, "Valeh və Zərnigar" Aşıq Dədəkişi Hüseynqulu oğlu, Naxçıvan Zeynəddin, 1955, "Valeh Zərnigar", Söyləyəni, yeri və ili məlum deyil. Inst.ark. № 713, "Valehin nağılı", Aşıq İbrahim, Kirovabad, 1955, Aşıqlar Birliyinin hazırladığı "Aşıq ədəbiyyatı antologiyası"nın bu cildində isə "Azərbaycan dastanları" (V cilddə, IIIc, Bakı, "Lider", 2005 nəşrindən yararlanmışdır). "Aşıq Xaspolandın özündən topladığım variantını çapa hazırlamışam. Dastanın Aşıq Xaspoland, Aşıq Şəmşir, Aşıq Xosrov variantları da yazıya alınıb".(A.Nəbiyeva)

İranda toplayıb tərtib edən Məhəmməd İbadi "ALİŞIQ", "Valeh və Zərnigar" dastanı, söyləyən: Xoylu Aşıq Qulamrza, Əjdəri Urmiyə aşiq mühiti. Aşıq Əbü'lə Nuri, (Təbriz Qaradağ aşiq mühiti), aşıqların sazda ifa variantlarını əldə etmişik.

Aşıq Valeh yaradıcılığının toplanması, nəşri və öyrənilməsinin böyük bir tarixi vardır. M.M.Nəvvab, M.Müctəhidzadə, H.Ə.Qaibov, F.Köçərli, S.Mümtaz, H.Əlizadə, Ə.Axundov, F. Mehdi, X. Mirzaliyev, M.Çəmənli, Mahmud Allahmanlı, Məhərrəm Qasimli və başqaları ustad sənətkarın ədəbi ırsının gələcək nəsillərə çatdırılması sahəsində gərəkli addımlar atmışlar.

Araşdırmadan məlum olur ki, Qarabağ klassik aşiq mühitinin yaradıcıları olan Aşıq Səməd, Aşıq Valeh, Aşıq Əmrəh, Aşıq Qənbər, Faiz Cəfər, Şair Məhəmməd, Aşıq Cunun, Aşıq Gülmə, Aşıq Nəbatı, Aşıq

Abbasqulu, Aşıq Xaspoland, zurna aşıqları Aşıq Nəcəfqulu, Aşıq Hüseyin, Aşıq Muxtar, Aşıq Manı Əkbəri, Aşıq Həsən, Aşıq Qaraş, Aşıq Əliş, Aşıq Məmməd, Aşıq Baxış, Aşıq Məhi, Aşıq Züli, Aşıq Oruc, Aşıq Balakişi, Aşıq Lətif, Aşıq Lələkişi və nağaraçılar Aşıq Yediyar, Aşıq Əhməd, Aşıq Yelmar, Aşıq Həsən, Aşıq Mehdi, Aşıq Ziyadxan, Aşıq Məcid, Aşıq Hüsü, Aşıq Qulunun davamçıları olan Qarabağ aşıqları bu gün də Aşıq Nəbinin, Aşıq Həmidin, Aşıq Məhəmmədin, Aşıq Xosrovun və digərlərinin ardıcılılığı ilə davam edir. Aşıq Valehin davamçısı olan Aşıq Xaspoland isə ulu ustadımızın məzarının abadlaşmasında, dastan-rəvayətlərinin toplanıb çap olunmasında əvəzsiz xidmətlər göstərmişdir. Aşıq Valehin yaradıcılığının söz söhbəti indi də onun nəsil şəcəresinin və Abdal-Gülablının müdriklerinin yaddasından silinməmişdir.

Ümumiyyətlə, Gülablı kəndinin tanınmış simalarından Mirzəyevlər nəslü Republikamızda çox tanınmış nəsil olub. Ali Məhkəmənin sədri Şamil Mirzəyev. Camal Mustafayev dövrünün tanınmış maarifçi və xeyriyyəçisi. Camal Mustafayevin qızı filosof Şükufə Mirzəyeva, Ceyhun Mirzəyev, Cəmil Mirzəyev, Orxan Camal. Azərbaycanın hərbi naziri general Murtuz Quliyev, Dramaturq, Azərbaycanın əməkdar artisti Məcid Şamaxalov (məşhur "Qaynana" filminin müəllifi). Tarzən Qurban Pirimov, xalq artisti Sara Qədimova, Səxavət Məmmədov və onların bu gün də neçə-neçə övladları Azərbaycanı dövlət qurumlarında xaiqının xidmətindədirler.

ƏDƏBİYYAT

1. Allahmanlı M. Aşıq Valehin sənət dünyası. Bakı: 1991
2. Azərbaycan aşıqları və el şairləri. I cild, (tərtib edənni: Ə. Axundov) Bakı: "Elm" 1983
3. Aşıq Valeh. Alçaqlı ucalı dağlar. Toplayıb tərtib edənlər: Famil Mehdi, Aşıq Xaspoland Mirzəyev. Gənclik, Bakı: 1970
4. Aşıq Xaspoland. Taleh və Həqiqət. Bakı: Yazıçı, 1990
5. Əfəndiyev P. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatı. Bakı: 1992.
6. Кочерлинский Ф. Песня Валеха.// СМОМПК//, выпуск 41, Тифлис, 1910,
7. Köçərli F. Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi materialları. Bakı: 1925

8. Nəbiyev B. Görkəmlı tənqidçi və ədəbiyyatşunas (F.Köçərlinin həyat və yaradıcılığı). Bakı: "Qızıl Şərq", 1963
9. Сборник материалов для описания местностей и племен Кавказа. В 46-ти вып. Вып. XIII., Тифлис: 1892
10. S.H.Orucova. Azərbaycan folklorunun toplanma, tərcümə və nəşr problemləri (QƏXTMT-SMOMPK-un materialları əsasında). Bakı: "Elm və təhsil" 2012, 536
11. S.H.Orucova. Azərbaycan folklor materiallarının XIX əsrde toplanılması, rus dilinə tərcüməsi və nəşri problemləri (SMOMPK-un materialları əsasında). Filologiya üzrə elmlər doktoru elmi dərəcəsi almaq üçün təqdim edilmiş dissertasiya işi. Bakı: 2013
12. Rüstəmzadə R. Aşıq Valehin həyat və yaradıcılığı."Kirovabad kommunisti" qəzeti. 15 sentyabr 1990 İnfomator - söyləyici
13. Aşıq Xaspolandın arxivindən. Ağdam rayonu, Abdal-Gülablı kənd sakini.(1919-2000)
14. Mehdiyeva Rübəbə Allahverdi qızı. (1950). Aşıq Valehin nəslindəndir. Ağdam rayonu Gülablı kənd sakini. Qarabağ ermənilər tərəfindən işğal olunduğu üçün məcburi köckün kimi Bakı şəhərində yaşayır.(1992-1993) (2020-ci ildə işğal aitində olan torpaqlarımız azad edilmişdir)
15. Talibova Aybəniz Şahmar qızı. (1954) Aşıq Valehin nəslindəndir. Ağdam şəhərində doğulub. Qarabağ ermənilər tərəfindən işğal olunduğu üçün məcburi köckün kimi Bakı şəhərində yaşayır. (1992-1993)
16. Zərnigar. (doğum və ölüm tarixi məlum deyil) Aşıq Valehin nəticəsi (sinədəftər qadın olub babası Aşıq Valehin şeirlərini hafızəsi güclü olduğu üçün yaddasında yaşadırmış).Gülablı kəndinin "Kalvallar" məhəlləsində yaşayıb dünyasını dəyişib, kənd qəbiristanlığında dəfn olunub.

NABIYEVA ALMARA VEZIR

Phd. in Philology
SUMMARY

Ashug Environment of Karabakh in the 18th century

The 18th century is characterized by the emergence of serious and rather important situations in the socio-political, literary and cultural life

of Azerbaijan. Although, starting from the depths of the Middle Ages, the historical process is observed with the presentation of all moments and various trends in a certain direction, it also highlights the national identity, which will go parallel to this process, but on a different level. In this century, the process that stemmed from the Turkic epic thinking, the general dynamic flow of ethnocultural consciousness, manifests itself in all its details also in the literary and cultural environment of Karabakh. What is happening within the palace environment of Karabakh, as well as around it, acts as a cultural code, which is also closely related to the concept of national identity of Vagif. This is based on what unites the epic, dastan and poet. M.P. Vagif and M.V. Vidadis seem to be the code of words and thoughts of this stage of artistic development. Another line of ashug creativity of the ashug environment of Karabakh in the 18th century was realized by ashug Valekh from the town of Gulably, located not far from the Shusha gorge. The rich creative destiny of the master, the environment, the orientation of the historical artistic development towards this creative potential at the local and national levels show that this environment is the brightest period in all respects, which also created conditions for typological approaches.

Key words: literary environment of Karabakh, XVIII century, Gulably Ashig Valeh, Abdal Ashig Samed, Ashig Ganbar, epic “Valekh and Zarnigar”.

